

at under disse Forudsætninger kunde Forsvarsordningen ikke blive god, men ingen vilde kunne bestride Muligheden af at stille en Ordning op paa dette Grundlag. Da jeg imidlertid saa, at mange i den Henseende vare meget forsigtige, har jeg i Partimøderne fastholdt, at det, som jeg i det allermindste maatte kræve, var en Nedsættelse af Militærudgifterne. Dertil har jeg vist sagt saadan noget som — Ord til Ord kan jeg ikke nu referere, da Udtalelserne ligge flere Aar tilbage i Tiden —, at Spørsmaalet om Københavns Befæstning kunne vi altid tale om, det skal jeg ikke tage mig af, det skal jeg ikke bryde mig saa meget om. Det er, som sagt, rimeligt nok, at jeg har sagt noget lignende, men jeg er da gaaet ud fra den Forudsætning, at naar vi blot fastholde Kravet om Militærudgifternes Nedsættelse, var Muligheden ikke til Stede for at bevare Københavns Befæstning, saa skulde den nok blive borte af sig selv. Naar man blot hævdede dette ene, var det andet dermed givet.

Det er en lille Redegørelse, jeg har villet give. Skulle vi blive ved med at referere Partimøderne, kunne vi nok faa mere endnu. Jeg har blot villet give en Forklaring af min Stilling, jeg tror, den vil være let at forstaa, baade i denne Sal og ganske særlig udenfor denne.

Formanden: Jeg tror, jeg er i Overensstemmelse med Flertallet af dette Tings Medlemmer, naar jeg siger, at det vilde være heldigt, om man vilde afslutte denne politiske Debat. Den foreliggende Sag giver neppe berettiget Anledning til, at komme ind paa en almindelig politisk Forhandling. Jeg anmoder ærede Talere om ikke yderligere at forlænge denne Debat. Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Jeg har ikke begæret Ordet for en kort Bemærkning, men hvis det er den højtærede Formands Ordre, maa jeg naturligvis bøje mig derfor og indskrænke mig til en kort Bemærkning.

Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) skylder jeg et Tilsvar i Anledning af hans Beskyldning mod det Parti, som jeg har den Ære at tilhøre, for, at vi nu og allerede i et Aars Tid have gjort Højres Gerning. Nej, det have vi saa sandelig ikke. Det var Forholdet til Forsvarskommissionen, der gav Anledning til, at denne Debat blev rejst, og der ere de Med-

lemmer af Folketingets Venstre, der nu sidde i Forsvarskommissionen, vedblivende af den Anskuelse, at Københavns Befæstning bør nedlægges, i alt Fald den provisoriske Del deraf, og at der skal opnaas en Nedsættelse af Militærudgifterne. Men i den højtærede Konseilspræsidents Programtale var der ikke et Ord om Københavns Befæstning. Derimod var der Tale om højere Officerslønnings. Og det kom under den Dags Programdebat frem, at man ikke kunde vente sig nogen væsentlig Nedgang i Militærudgifterne ved en ny Militærordning, som den højtærede Konseilspræsident tænkte sig gennemført. Herved er Reformpartiet kommet saa langt ud til højre, at det ikke en Gang tør være sit Standpunkt bekendt overfor Vælgerne. Alle de Aviser, der slutte sig til dette Parti, og de ere saare mange, søge at bortsnakke den Ting, at under en ny Militærordnings Indførelse under det nuværende Ministerium kunne vi ikke vente Nedgang i Militærudgifterne.

Sig Sandheden paa dette Punkt og lad os staa overfor Vælgernes Dom, og lad dem sige, hvem der gør Højres Gerning!

Anders Nielsen: Jeg skal kun gøre en kort Bemærkning. Naar jeg refererede fra Partimødet, var det en Ytring fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann), der tvang mig dertil. Det ærede Medlem henviste nemlig til det Grundlag, hvorpaa han var valgt som Kommissionsmedlem, og det var mig da magt paaliggende at paavise, at med det Grundlag forholdt det sig saa som saa. Naar man ryster Avnerne fra Kernen i det ærede Medlems Redegørelse, skal man ogsaa nok faa at se, at mine Bemærkninger faa Lov til at staa.

Om hvorvidt de Herrer af „Folketingets Venstre“ gøre Højres Gerning eller ikke ved deres Færd, kunne vi jo strides længe, det er min Opfattelse, de Herrer kunne mene noget andet. Jeg synes imidlertid, at Højre afgiver tilstrækkeligt Vidnesbyrd i saa Henseende, idet de mene, at ved de Herrer's Færd naas det, som de længe have ventet paa skulde vise sig, nemlig Folketingsparlamentarismens Umulighed.

Saa fik vi atter Bebrejdelser for Konseilspræsidentens Tale, men jeg spørger, om der i Konseilspræsident Deuntzers Tale, da vi behandlede Spørsmaalet om Nedsættelse af en Forsvarskommission, var noget, der var rettet mod Københavns Befæstning, eller noget, der i øvrigt danner